

**POLITISK ORIENTERING 20.
april 2017:
Nordkorea, Syrien: Briterne
vil have Trump i
krig for at skabe splid med
Rusland og Kina**

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 10.
april 2017:
Briterne stod bag løggen om
giftgas-
angrebet i Syrien for at få
Trump i krig med Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På

baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterretningsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ... og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?«

**POLITISK ORIENTERING den 6.
april 2017:
Under mødet mellem Trump og
Xi Jinping//
Giftgas-angreb i Syrien kan**

sabotere

USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 23.

marts 2017:

**Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays
og Lincolns "Amerikanske
System"**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Videopræsentation v/Jason
Ross;
dansk udskrift.
Vi gennemgår vi de fire
aspekter af
LaRouches Fire Love**

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire

Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde.

(Sidste halvdel af [LaRouchePAC webcast](#), 10. mrs., start på 25 min.)

https://www.youtube.com/watch?v=J7z9NfI_Ns0

(Se webcast første del, 'Hvorfor briterne hader Trump', [her](#)).

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruinhob. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som

ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på

tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, **»ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«**. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.* Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og

foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendoms lån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia

Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som

præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tistand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting.

Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse;

bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt

for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de

nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der

vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

POLITISK ORIENTERING den 9. marts 2017: Russisk og amerikansk militær samarbejder åbent i Syrien. Britisk kampagne imod Trump afsløret.

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

Tom Gillesbergs åbningstale ved koncerten, »En musikalsk dialog mellem kulturer«, København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Koncerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til

rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkeligt interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident, ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i

morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser

following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark.
Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by
Christine Raft, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang
sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by
Christine Raft.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

Video: En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love. Fuld dansk tekst

Forestil jer, at vi lever i et samfund, der har forpligtet sig til at opnå fusion og implementere dens fordele.

Hvordan ville det, at være en del af et sådant samfund, forme dets borgeres selvopfattelse? Et menneskeliv har konsekvenser og betydning, der varer ud over den fysiske død – i det mindste potentielt. Ved at vedtage en mission for opnåelse af fusion, omsætter vi et af Hamiltons mål i praksis, hvor han skriver, at, »at værdsætte og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet gennem at mangfoldiggøre objekterne for foretagsomheden, er ikke blandt de mindst betragtelige af de

midler, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes. Selv ting, der i sig selv ikke er fordelagtige, bliver det undertiden gennem deres tendens til at fremprovokere en anstrengelse. Enhver ny scene, der åbnes op for menneskets geskæftige natur for at vække det og hævde sig, udgør en tilgang af ny kraft til lageret af bestræbelse.» – Få det til at ske!

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye,

økonomiske orden.

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING 23.
februar 2017:
Kuppet i Ukraine i 2014:
Stop George Soros' kupforsøg
i USA i 2017**

Lyd:

Video 2. del

**Schiller
interviewer**

Instituttet

dansk Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen på treårsdagen for kuppet i Ukraine

København, 22. februar, 2017 – Som det danske bidrag til den internationale aktionsdag på treårsdagen for kuppet i Ukraine havde Schiller Institutet et timelangt interview (engelsk) med den danske Ruslandsekspert, Jens Jørgen Nielsen, om Ukraine, Krim, Rusland og Vestens fejltagelser.

Jens Jørgen Nielsen er historiker og filosof, med et dybtgående kendskab til Rusland og Østeuropa. Han har været Moskvakorrespondent for dagbladet Politiken, har forfattet mange bøger om Rusland og Østeuropa, inklusive »Ukraine i spændingsfeltet« (udgivet februar 2016) og en bog om Putin («På egne præmisser – Putin og det nye Rusland«, udgivet 2013), og han optræder jævnligt i medierne som Ruslandsekspert og er leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog, og desuden lektor ved Niels Brock.

Her følger nogle af de områder, der blev dækket af det meget polemiske interview, og som fordømmer Vestens fejltagelser og geopolitiske intentioner: Interviewet indledtes med en beskrivelse af begivenhederne i Ukraine, ikke som et demokratisk skifte, men som et ulovligt kup, anført af pro-nazistiske elementer, og som en del af det geopolitiske forsøg på at holde Rusland og de asiatiske nationer nede; den historiske baggrund for spørgsmålet om Krim; at Vesten, med sin sanktionspolitik, skyder sig selv i foden – Rusland er ikke isoleret, men arbejder sammen med Kina, BRIKS, osv. Han udtalte, at der ville have været fare for atomkrig, hvis Hillary Clinton var blevet valgt til præsident, og at mange russere nu frygter, at der kunne komme et kup/mordforsøg mod Donald Trump pga. dennes beredvillighed til at normalisere relationerne med Rusland. Han beskrev perioden mellem

Sovjetunionens kollaps og kuppet i Ukraine som en tabt mulighed for at skabe en sikkerhedsorden, der burde have inkluderet Rusland.

Interviewet blev gennemført af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nFtvjZ9tDmo&feature=youtu.be>

Audio:

https://soundcloud.com/si_dk/jens-jorgen-nielsen-russia-expert-on-the-3rd-anniversary-of-the-coup-in-ukraine

EIR spørger udenrigsminister Anders Samuelson om forholdet til Rusland og Kina, den 10. februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas

Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:
Vil Trump lave alliance med
Rusland og indføre
Glass/Steagall –
eller knuses af økonomisk**

kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 19. januar 2017: Dagen før Trumps indsættelse

Med formang Tom Gillesberg.

Lyd:

Kom til koncerten:

En Musikalsk Dialog Mellem Kulturer

Fredag den 17. februar 2017, kl. 19,

Det Russiske Center for Videnskab og Kultur

Vester Voldgade 11, København.

Gratis adgang.

Kontakt os!: +45 35 43 00 33; 53 57 00 51

**POLITISK ORIENTERING den 5.
januar 2017:
Farvel til 2016, Obama og det
gamle paradigme.
Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING
den 20. december 2016:
Briterne og Obama forsøger
at sætte verden i brand
inden Trump tager over**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets og EIR's seminar i København: Donald Trump og det nye internationale paradigme. ENGELSK udskrift af tale samt Spørgsmål og Svar

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet

i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Helga Zepp-LaRouches tale, der varer omkring 1 time og 20 minutter, kan høres ovenover eller her:

https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

En dansk oversættelse af talen kommer på torsdag.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Diskussionen findes kun som engelsk udskrift (se nedenfor).

—

English: Introductory article

Helga Zepp-LaRouche Keynotes Copenhagen Seminar on 'Donald Trump and the New International Paradigm'

COPENHAGEN, Dec. 12, 2016 (EIRNS) – Today, Helga Zepp-LaRouche

was the special guest speaker at a Schiller Institute/{EIR} seminar in Copenhagen entitled, "Donald Trump and the New International Paradigm." Eight diplomats from six countries attended, including two ambassadors. There were nations from Western Europe, Southwest Asia, Western and Eastern Asia, and Africa. In addition, there were around 30 Schiller Institute members and contacts, as well as a few representatives of various Danish and international institutions.

The event was opened by the presentation of a Chinese love song performed by Feride Istogu Gillesberg and Michelle Rasmussen. Afterwards, Tom Gillesberg, the chairman of The Schiller Institute in Denmark, introduced Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche, describing her historical role in bringing about the New Silk Road policy.

Helga Zepp-LaRouche's very inspiring, in-depth speech began with the revolution against globalization represented by the Brexit, the Trump election, and the Italian No vote. She gave an evaluation of the potential represented by some of the statements and appointments Trump has made so far, and then proceeded with a detailed discussion of the two conflicting paradigms in the world today. Zepp-LaRouche then uplifted the audience with the beautiful ideas of space scientist Krafft Ehricke and Renaissance philosopher Cardinal Nicholas of Cusa. She concluded with an appeal to those present not to act as spectators on the stage of history, but engage in the battle for the new paradigm with us.

Her speech, about 80 minutes long, may be heard above, or at: https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

Afterwards, there was an intensive hour-long discussion, with questions from all of the different groups represented. Mrs. Zepp-LaRouche ended by challenging the audience to decide what they want to do with their lives, what mark they will make to benefit all humanity, far into the future.

Zepp-LaRouche's speech and discussion had a profound effect on all present.

Download (PDF, Unknown)

Discussion:

(There is no video or audio of the discussion period, only this transcript.)

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen December 12, 2016

Discussion

(To facilitate free discussion, the questioners are not identified, and the questions are summarized. The answers are complete.)

Question: Can we be optimistic about Trump's presidency, because he is skeptical about climate change, is for trade war with China and Mexico, opposes the free trade deals, and has called for tearing up the nuclear deal with Iran.

Helga Zepp-LaRouche: I said earlier that the potentialities for change are there, but it depends, to a very large extent, upon us – what we do. When Trump got elected, my first response was, this is what I call the 'dog pull-tail, let-go feeling.' What I mean by that is that when you pull the tail of a dog, which you should never do, naturally, and you let go, the pain stops. When you pull, there is pain, and when you stop pulling, the pain goes away.

So, in a certain sense, the election of Trump was the tail let-go feeling, because we were on an immediate course toward WWIII, and that was really the primary point, because if Hillary Clinton would have been elected – unfortunately, Hillary Clinton, when she was in the Obama administration, transformed from being a relatively OK person, she was never great, but in 2008, she was relatively decent, compared to what she became, because she capitulated to Obama, and when she made this terrible statement, for example, in Libya, about the murder of Gaddafi, "We came, we saw, and he died." This is

barbarism.

Her behavior in the Ben Ghazi case. There were so many things where she became worse than Obama, almost. So the immediate thing was that that big danger, that she would have continued the policies of Bush and Obama, in the confrontation with Russia and China, that that was stopped is, already, for the survival of civilization, the most important step.

Now, on these other points. Naturally, there is climate change. There is no question about it. But the question is, what is the cause of it? And the Schiller Institute had several conferences where we invited extremely important scientists who presented, beyond a doubt, that if you look at the last 500 million years in the history of the Earth, you have a continuous cycle of ice ages, of warming periods, of small ice ages, and the man-made component of climate change is absolutely negligible. It's a big fraud, for example, it's a big business. To sell CO2 omission quotas, is like selling indulgences in the Middle Ages.

Obviously, there are climate changes, and some countries which have low coasts are very much affected, but then you have to adapt to these climate changes with modern technology, and you cannot solve the problem by going to electric cars, or going to decarbonization of the world economy. This is a big fraud, and I am not saying that Trump is saying this for all the right reasons, but the idea to impose measures implied with the "great transformation" Schellnhuber is talking about – I mean these people do not want development.

We have been on this case for the last – as a matter of fact, we, the LaRouche movement, had a conception about the development of the world really starting at the end of the sixties.

I joined Mr. LaRouche because I went to China, Africa, other Asian countries, and I saw the horrible, horrible underdevelopment. So I came back from this trip, and I said, 'I have to become political, because I want to change this.' I could give you a long, long story of the many observations, because I went with a cargo ship, and when you go to these

countries with a cargo ship, you get a quite different idea than if you go on a 5-star cruise, and hotels. You see how the poverty affects people in their real lives. And I came back, and I looked at all the political movements, and I saw that LaRouche was the only one who said, 'We have to have Third World development. We have to have technology transfer. We have to alleviate this poverty.'

And we had a positive conception already in the seventies, and therefore, when the Club of Rome appeared, we immediately said, 'This is a fraud.' Because the Club of Rome said, 'There are limits to growth. We have reached equilibrium. Until the year 1972, you could develop, but now, we have reached equilibrium, and we have to have sustainable development. We have to have appropriate technology.' These notions did not exist before, because before, you had the idea of a UN Development Decade, where each decade, you would overcome the underdevelopment by qualitative jumps. And when we recognized this propaganda by the Club of Rome, we immediately said, 'This is a complete fraud,' and the people who wrote the book "Limits to Growth," Meadows and Forrester ...

Q: A followup about the Paris climate summit.

A: I would like to give you written documentation afterwards of the studies that were made by these geologists, which are, without question, the explanation of climate change is not man-made. The anthropogenic aspect of it is so miniscule. Climate change has to do with the position of the solar system in the galaxy, which goes in cycles around a certain axis, and you can see that over 500 million years, the data confirms that you have these wide changes. Greenland is called Greenland, because it was green. There used to be vineyards. You had ice ages which completely covered the Earth, and the reason why I went into this longer history, is to show how the environmentalist movement was created with the attempt to keep development down, and climate change is just another expression of the same effort.

If you look at which firms which are investing in solar parks, in wind parks, who is controlling the CO2 emission trade, you

have all the top hedge funds in London and Wall St. I can give you a lot of documentation about it, which does not mean that climate change is not real, because you have the rise of the oceans, and you have climate change, you have extreme weather, but that has been happening for hundreds of millions of years. And, on the other points you raised, obviously, from our standpoint, the cancellation of NAFTA, is a good thing, because NAFTA did not allow development for Mexico. As a matter of fact, NAFTA is the incarnation of the cheap labor production model of free trade. What you need is – especially countries which are not developed, you need protective tariffs for their own good. They have to develop a domestic market first. The booklet which I emphasized, which you should please read, “Against the Stream,” is one of many, but it is very condensed, and a very good book.

The question is, ‘What is the source of wealth?’ Is the source of wealth cheap labor, to buy cheap raw materials, produce cheaply, and sell expensive? Is that the cause of wealth? No. The only cause of wealth is the increase in the creativity of labor power. And a good government is, therefore, investing the maximum amount into education, into sponsoring the creativity of youth, of labor, and the more people in the labor force, by percentage, are engineers, scientists, the more productive the economy becomes.

And the free trade system, of which NAFTA is just one example, did exactly the opposite. China, which was part of this in the beginning – the reason why China today has so many environmental problems, like smog, like a large amount of groundwater being contaminated, is the result of the fact that China, in the beginning of its industrialization, accepted being a cheap labor production place for the U.S. and for Europe. When I was in China, even in 1971, I visited some factories which were horrible. They were absolutely horrible. The working conditions were terrible, the labor force, which produced electrical devices for radios, it was horrible. They worked for 18 hours. No health system. It was just terrible. And that is how China developed in the first phase.

But then China, with Deng Xiaoping, started to recognize that that is the wrong way. So China is now on a completely different track. They are putting the maximum emphasis on science and technology, the increase of excellence. Last year, they produced 1 million scientists. That's double of what the U.S. produced. Obviously China is a larger country, but still. What will finally be decisive is the number of people who are creative. And that is why China, right now, has the best education system, because they have understood that the source of wealth is not raw materials. Is not trade conditions. It is the creativity of their own people. And that it a good thing. If we go to a system where we have a certain amount of protectionism, to protect the development of the domestic market, it is a good thing.

There is no danger of cutting [countries off from one another], because all of these infrastructure projects are connectivity. The world will be more connected than ever before. But this whole myth of free trade is really a very bad thing. It has been coined by the people who profit from it. That's why the world is in the condition it is right now, where the rich become richer, and the poor become poorer. The middle class is being destroyed all over the world. And I would really like to communicate with you so that we can deepen this dialogue.

On the Iran thing, I don't think he will break it, but that is my hope. I don't know.

So, I'm not saying he's a – as I said, Baron von Knigge would get a heart attack when he hears Trump's speeches, but the world was in such a grip of evil, satanic evil, that it is a good thing that there is a break, and the unfortunate thing, is that Europe is still in this grip.

You can see it. Von der Leyen, the German Defense Secretary, had the funniest reaction. The day after the election of Trump, she said 'I am deeply shocked,' about this election result, because nobody thought this would happen. Now, this same lady is now parading in Saudi Arabia with Crown Prince Bin Salman Al Saud, and she isn't shocked. So, I don't know

what's wrong with her. I think that that would be a good place to be shocked, or not even go there.

So, I have come to the conclusion that a lot of the Europeans who react this way to the defeat of Hillary, are obeying another power in their head, and that power I call The British Empire, which is still in place, and it dominates Europe, and that is why they feel – I was asking myself, how come all of these politicians are so arrogant towards the new president of the U.S.? Because they were the boot-lickers of Washington until yesterday, and they would immediately do everything Washington would say and do, so I asked myself, 'Where is this sudden self-assertedness coming from?' And the only explanation I came up with, was to say, they must have an idea that there is another power which is more powerful than Trump, otherwise, they wouldn't have this sudden arrogance.

And it is the British, because you will see tomorrow, because tomorrow, there will be a federal press conference in Berlin, where a number of people will present their contribution to the German chairmanship of the G-20, which will take place in July in Hamburg. This will be Joachim Schellnhuber, the head of the WBGU (German Advisory Council on Global Change), this is the scientific advisory organization advising the German government. He put out this paper about 'the great transformation,' which we wrote about. You can look in the archive. He is the head of the idea of a decarbonization of the world economy.

Now, if you decarbonize the world economy, without having fusion, that would be one thing, to have fusion power in place. Then you can talk about getting rid of fossil fuels, but without having fusion, and being against nuclear energy, fission, it means that you will reduce the world's population to 1 billion or less, because there is a direct correlation between the energy-flux-density, and the number of people you can maintain. Schellnhuber said that the carrying capacity of the Earth is maximum 1 billion people. He didn't say that he wants to do with the 6 billion who are already there. If he would be consequent, he should hop away from this planet.

And they will announce a sinister plan, to try to use the fact that many countries have environmental problems, to sneak in their anti-development programs. People should not be naïve, because not everybody thinks that population growth is a good thing. There are many people who think that each human being is a parasite, destroying nature. That is the image of man which many people have. The greenies, for example.

We look at it in a different way. We think that the more people you have, the greater longevity you can have, division of labor, and a modern scientific society needs many people with a long life span. Because if you are in the Third World, and you die, and you have an average life expectancy of 40 years, or less, you cannot have scientists, because the production of a scientist takes 30-35 years, and if people then die right away, then you can't have a modern society.

So the more creative people you have, the better. Each human being is an incredible addition, because we are creative.

Tom Gillesberg: Schellnhuber, for his services, was appointed Commander of the Order of the British Empire (CBE), and for him, he personally has said, that the highpoint of his existence was that the British Queen, personally, gave him the Order of the British Empire, for his efforts to reduce the possibility for mankind's survival, you could say, so it is connected with what you said.

Q: This is the best speech I have ever heard in my life.

Is this a second American Revolution, and will the Federal Reserve, which is privately owned, be closed down, and will money be created for the benefit of all people, and not just the private Fed?

A: I don't know, because, as I said, there are so many unknowns about Trump, and what he will do, and how it will play out. All I can say is, if Trump does not fulfill his promises, the same people who caused his election, will topple him. Because I don't think that this process, which is now underway, where ordinary people have just had it – If you think about the declaration of Independence, it has this formulation that you will not bring down a government system

for light reasons, but, if for a long time, the common good is being violated, I don't know the exact text, then, people have the right and duty to replace this government with a rightful one, and that idea I call natural law.

It's the same idea that Friedrich Schiller had in Wilhelm Tell. This is a play he wrote, which takes place in Switzerland. There, the Hapsburg oligarch is also trampling on the rights of the Swiss people, then they unite with the Rütli Oath. There is this beautiful formulation which says, 'When the rights of people are trampled upon, they have the right to reach out to the stars, and take from the stars those rights which are eternally embedded in these stars. (I am not saying it as beautifully as Schiller does.)

If you compare these two texts, the Declaration of Independence, and the Rütli Oath from Schiller's play, they are almost identical, and it's very clear that Schiller was inspired by the American Revolution when he wrote that play, because in his plays, there are many ideas which resonate with the American Revolution, and he actually wanted to immigrate, at one point, to America.

So I think that if Trump turns out to be another fraudster, which we don't know yet, I think that this process of revolt will continue, because I only mentioned some elements.

I could mention that there are many countries now in realignment. for example, the Philippines, Duterte. This was supposed to be the playground for the conflict with China in the South China Sea. Now Duterte sent his Defense Secretary, Lorenzana, to Russia and China, to buy weapon systems from Russia and China, and to establish a friendship with China, and he said, 'The Philippines is no longer the colony of the U.S.'

Then you have Japan, which was the junior partner of the U.S. in the Pacific. Abe went to Sochi, meeting with Putin. In three days from now, Putin will go to Japan to have a state visit. They are talking about a peace treaty between Russia and Japan.

All of these are new alignments. There is a shift in the

strategic situation, and I don't think that that shift can be reversed.

Q: About Russia hacking the U.S. election. Why doesn't the U.S. have anti-hacking measures? Can you explain that?

A: I cannot explain that, for the same reason that I cannot explain why the NSA is surveilling everyone, all their phones, their communications, worldwide. They can observe all of these things, but they don't know about terrorism. They don't know about drug trafficking. They don't know about money laundering. Either their system is not so good, or they are looking in the wrong direction. I can't answer your question.

Q: Will the result of the Brexit be positive for Europe, to enable continental Europe to become stronger, and to improve cooperation with the eastern parts of Europe?

A: I think that the EU is not functioning, and I think it is not just the Brexit. The "No" in Italy is a reflection of the same dynamic. Now you have Gentiloni, the new prime minister, and they will probably go for new elections. Right now, in the polls, you have the 5 Star Party leading. If they win, and form the new government, they have already said that they would leave the EU, and leave the Euro, and, in a certain sense, it is not functioning.

The reason I was against the introduction of the Euro from the beginning, was because we said that it cannot function. You cannot have a European currency union in something which is not an optimal economic space. You cannot put advanced industry together with an agrarian country, with completely different tax laws, pension laws, and you don't want a political union, because Europe is not a people. You don't have a European people. I don't know what the Danes are saying. I don't know what is in the Danish newspapers. The people of Slovenia have no inkling of what is happening in Alsace-Lorraine, and so forth, and so on. You don't have a European people. Esperanto doesn't function. You have 28 nations, 28 histories, 28 cultures.

That doesn't mean that you can't work together. I think that the idea of Charles de Gaulle to work together as an alliance

between perfectly sovereign fatherlands, that is a correct idea. And all these fatherlands can adopt a joint mission, like to develop Africa, or other things.

I just think that this European Union is not going to stay forever.

Q: (followup) Will it be easier for Germany and France to promote this development, as the leading countries?

A: Everybody says that Germany is the biggest beneficiary of globalization, the EU, and the Euro, but that's not really true, because, if you look at it more closely, then you can say that since the introduction of the Euro, the domestic market of Germany has completely stagnated. And the number of people who became poorer has increased.

Q: (followup) What about regarding the dialogue with Russia.

A: Oh yes, that would be much easier.

I do not think that this EU bureaucracy is capable of reform, because by their self-understanding, they are the local pro-consuls of this empire, and I think that it would be much better if Germany, France, and other countries have individual relations. And I don't think that – this whole idea that you need a European Empire to compete with Russia and China and other emerging countries – The EU, by definition, is an empire. They have said it themselves. Robert Cooper, who has some kind of advisory function [currently serving as EU Special Advisor with regard to Myanmar], he said that the EU is the fastest expanding empire in history. It's a bad idea.

And the Russians for – I noticed this since the beginning of the year 2000, that the Russians did not make a difference anymore between the EU and NATO. They said that it's the same thing. And it is the same thing.

Q: You said that the One Belt, One Road was stripped of commercial interests from the Chinese side, as opposed to the IMF, World Bank. On what basis do you say that it is less interest-driven than the Bretton Woods institutions?

A: Well, because, the question is not that I'm saying that China is perfect. I'm not saying that. But when you look at anything, you have to look at the vector of development, is it

going upward, or is it going downward? And from that standpoint, I had the advantage that I was in China in 1971, which was in the middle of the Cultural Revolution. This was so different than China today.

The Cultural Revolution was horrible for the people. The Red Guards would take people out of their homes, put them in jail, send them to the countryside, and people were distraught.

And now, people in China are happy. If you talk to students, or to young people, they are optimistic. They say, 'Oh. I will do this in the future. I have these plans.' I talked to a group of students in Lanzhou two years ago, and they said, 'We will go to Africa. We will develop Africa.' I have never heard a German student say this. Yeah, when I was a student, but that's a long time ago.

I think that it is very worthwhile to read the speeches of Xi Jinping. There is a book, "The Governance of China," but that only has about 60 speeches, and there are many, many more. For example, you should read the speeches he gave when he went to France, to Germany, and to India.

For example, when he went to India, he made a speech which was really incredible, because he said that he loved Indian culture from his early youth, and then he gave so many examples of the high points of Indian culture, the Gupta period, the Upanishads, the Vedic writings, Rabindranath Tagore, many predicates which prove that he really knows what he is talking about. He is not just one of these politicians who have a PR advisor about how to make nice bubbles in your speeches, but you could really see that he means it. And the same for Germany. He came to Germany and he emphasized Schubert and Heine, things which I also appreciate about Germany, and he did the same thing in France.

And I don't think that the Chinese leadership would agree with me when I say this, but I think that they are less communist than Confucians. They probably would not admit that, because they are officially the Communist Party, and that's OK, but, I come from Trier, and Trier is the birthplace of Karl Marx, so I have studied Karl Marx, and I think that they are still

socialist, or communist, or whatever, but they always said that they are communist with Chinese characteristics, and these Chinese characteristics are Confucianism.

And the Confucian idea of man is lifelong learning, lifelong perfection, that everyone should be a Jinzi, a wise man, a noble man, and Confucius said, if the government is bad, then the Jinzi, these wise people, should replace the government. Also the idea that you have to have an harmonious development, starting with the family, continuing in the nation, and then, larger, among the nations.

China is the only country that has not made wars of aggression, colonial wars, in its 5,000 years of history. It was invaded many times, the Opium War, and things like that, but China is not an aggressive nation, at all.

And if you look at what they are doing in practice, the IMF and the World Bank have prevented Third World development, and China is going from one country to the next, building science cities, helping with space cooperation, bringing in developing countries in the most advanced areas of science, in order to not prevent their development. I think this is a completely different approach.

I think that the Chinese have come up with a new model of government, which I have not seen in any place in Europe, the U.S. ever, and it's a model which is overcoming geopolitics, which is, if you say, 'I have a win-win for cooperation. Everybody can join.' Then, if everyone joins, then you have overcome geopolitics.

And geopolitics is the one thing that caused two world wars, and in the age of thermonuclear weapons, we cannot have geopolitics anymore. So I think that these are very important differences.

Sure, China has its own interests. Win-win means that China also has an interest. China has advantages, but, for example, if you ask people from Africa, 'Would you rather have deals where China gets raw materials for long periods of time, but they build infrastructure for Africans.' They like that much better than Europeans who come and say, 'Oh, you should obey

democracy,' and do nothing.

Q: Statement about Chinese infrastructure projects in Morocco. Both are winners, as opposed to projects 20 years ago run by other countries. The Chinese there have learned Arabic. The projects have greatly reduced the travel time. They have a different perspective than the French, and Europeans had.

Tom Gillesberg: Do you have final remarks?

A: I would just say that people should not just believe, or not believe, what I am saying, but take an active attitude to try to find out what the truth is, for themselves. Because the world is not helped by replacing one ideology by another. The only way you can be certain, is that you become a truth-seeking person yourself. Because the whole question about what went wrong, is that people forgot what it is to be an honest truth-seeking person, taking the truth not as something you reach finally, but something you always improve.

Schiller had this beautiful writing about universal history, where he said that the philosophical mind is the first one to take his own system apart, to put it together more perfectly again.

I think that that quality – and, also, we had two days ago in Berlin, a very important event, which was also about the dialogue of cultures, and every – we had a very important presentation, which you can soon see on our webpage, where we had a double bass player who spoke about the importance of Wilhelm Furtwängler as a conductor, and he gave some musical examples, and he compared the performances of Furtwängler with some modern conductors, and the difference is so unbelievable. The music of Furtwängler is transparent. It is beautiful. It is absolutely overwhelmingly uplifting, and many of the other conductors are just playing along, with no respect for what the composition is.

And he really described, with many quotes from Furtwängler, that what is needed is this inner quality of truthfulness. That you don't fake it, because if you're not truthful – for example, you cannot recite poetry, if you're not truthful. You cannot sing beautifully, if you're not truthful. Sure, you can

sing brilliantly, you can do all kinds of tricks, and it impresses people, but to really produce art, you have to be truthful. You have to try to understand the poetical idea, the musical idea. You have to step back with your ego behind what the composer or the poet wrote. And that's what is wrong with modern theater. In Regietheater, they just say, 'I don't care what Schiller wrote, or what Shakespeare wrote. I just make my modern interpretation. I put Harley Davidson's into Shakespeare, and it doesn't matter.' And that is not art.

And I think the question is, 'What do you do with your life?' That is really the question. Are you becoming a creative person, devoted to that with your life, you contribute to enable mankind to move on a little step further, and become better.

Or, are you just eating three tons of caviar, and have 3,000 Porsches. And then, when you die, they write on your gravestone, 'He/she ate three tons of caviar, and had 3,000 Porsches,' and that was it.

No, you should try to be an honest person, trying to make human society better with what you do. And, once you do that, you become happy. Then you are free. This inner freedom, is what you should try to find. And that is the only way that we will win that battle. It's not Trump. It is, can we get enough people to be innerly free.

And then we win.

End of discussion

POLITISK ORIENTERING
den 8. december 2016:

Slaget om Aleppo; Trump udnævner Xi Jinpings ven som ambassadør til Kina

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 24. november 2016: Drop paradigmet for krig og kaos og gå med Rusland og Kina, som Trump er på vej til

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING 10.
nov., 2016:
Donald Trump! Hvad det
betyder,
og hvad LaRouche-bevægelsen
nu må gøre.
Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

**Nordisk Råd: EIR-interview
med Erkki Tuomioja, Finlands
fhv. udenrigsminister,
om at nedtrappe konflikten
med Rusland.**

København, 1. nov., 2016 – Erkki Tuomioja, tidligere finsk udenrigsminister og nuværende socialdemokratisk parlamentsmedlem, blev interviewet af *EIR* ved Nordisk Råds sammentræde i København den 1. nov., 2016. (I 2011, mens

Tuomioja var udenrigsminister, havde han responderet på *EIR's* spørgsmål om faren for krig med Rusland).

Følgende er et resume af de vigtigste punkter:

Der er en masse krigslignende retorik i pressen i Sverige og Finland, jo, det inkluderer Rusland, men, hvis man ikke var velinformeret og blot læser den svenske og finske presse, skulle man tro, at Rusland står for at angribe disse lande, hvad dag, det skal være, hvilket er fuldstændig latterligt. Der er kun et lille skridt fra krigsretorik, og så til krig. Det baltiske område har været et område for opvisning af militær styrke, og vi må sørge for, at det ikke bliver et område for BRUGEN af militær styrke.

De fejltagelser, som Vesten har gjort mht. til Rusland, retfærdiggør ikke, at de overtræder international lov. Vi må analysere fortiden, for, at undgå fejltagelser i fremtiden er nødvendigt, for at vi kan komme ud af denne onde cirkel med konfrontation, og for en skridt-for-skridt tilbagevenden til normale relationer.

Som respons på et spørgsmål om deployering af NATO-tropper i Baltikum, Polen, Norge, missilforsvarssystemer osv.: Disse deployeringer er forståelige ud fra historiske grunde, hvad enten de er velfunderede eller ej. Jeg tror ikke, de er bekymret over NATO-styrkerne, men de er bekymret over missilforsvaret, et globalt, strategisk spørgsmål.

Som svar på, hvordan vi kommer tilbage fra randen: Dæmp propagandaen og krigeriskheden ned på alle sider. Man behøver en meget mere realistisk fremgangsmåde, og at arbejde på et meget pragmatisk, konkret samarbejde. Til trods for denne retorik og voksende spændinger er mange sfærer ikke berørt, som Arktisk Råd, det europæiske Miljøråd (?) og den nordiske dimension. Det har ikke været i nogens interesse at introducere spændinger i dette pragmatiske samarbejde. Jeg tror ikke, vi endnu ser en tilbagevenden til en global, kold

krig. For det første bliver krigen ikke global, fordi det meste af verden ikke ville gå med på nogen af siderne.

Mht. spørgsmålet om at droppe sanktioneerne og øge det økonomiske samarbejde: Der må være fremskridt i Minskaftalerne, hvilket ikke udelukkende er Ruslands skyld, der er også spørgsmål på den ukrainske side, men alle positive udviklinger bør mødes med en ophævelse eller en formindskelse af sanktioneerne. Krim-sanktioneerne vil forblive i den nærmeste fremtid. Under andre omstændigheder kan en løsning, acceptabel for alle, findes for Krim, men tiden er ikke inde til det nu.

Mht. debatten i Finland om disse ting: Selvfølgelig er der en debat. Der er en lille minoritet, der arbejder for et NATO-medlemskab. Men vi som et oppositionsparti støtter den måde, vores præsident har håndteret situationen.

**Foreningen Russisk-Dansk
Dialogs debatmøde "Vestlige
opfattelser af Rusland"
med journalist Jens Jørgen
Nielsen og folketingsmedlem
Marie Krarup
fra Dansk Folkeparti.**

Plus RIKO's rapport: Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten

Foreningen Russisk-Dansk Dialog holdt et debattmøde den 27. oktober 2016 med temaet: "Vestlige opfattelser af Rusland".

Journalist, forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen og et medlem af det danske Folketing fra Dansk Folkeparti, Marie Krarup, deltog i arrangementet.

Se Jens Jørgen Nielsens powerpoint-præsentation og videoptagelsen af Marie Krarups tale nedenfor. Videoen med Jens Jørgen Nielsens tale kommer senere.

Her er et link til Marie Krarups tale.

Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten.

Udgivet af RIKO, Rådet for International Konfliktløsning, i samarbejde med bl. a. Jens Jørgen Nielsen.

Uddrag:

Hvorfor har vi [RIKO] skrevet denne rapport om Rusland?

De politiske relationer mellem Danmark og Rusland er de seneste år hvirvlet ind i en negativ spiral af voksende mistillid og en tiltagende fjendtliggørelse. Hvor Rusland efter Sovjetunionens opløsning ofte i vestlige medier og den generelle debat blev italesat som en partner i et fælles europæisk postkoldkrigsprojekt, har dette billede ændret sig markant. I dag præsenteres Rusland ofte som en aggressiv og faretruende stormagt i Europas periferi. En stormagt, der truer med at kaste kontinentet tilbage til Den Kolde Krigs

geopolitiske rivalisering og derved forpurre visionerne om et helt og frit Europa i fredelig sameksistens.

Blandt sine institutionaliserede partnere har Danmark placeret sig tungt bag tilhængerne af en hardliner politik over for Rusland. Både i medierne og i den politiske debat har den dominerende attitude været at sætte hårdt mod hårdt. Dette er også det overordnede budskab i Peter Taksø-Jensens rapport om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik frem mod 2030, der blev offentliggjort i maj 2016. I rapporten identificerer Taksø-Jensen en uforudsigelig vilje til at anvende militære midler hos Ruslands ledelse, og han opfordrer Danmark til at støtte en samlet, robust og principfast politik over for Rusland i NATO og EU.

Rapporten erkender, at Rusland på en række områder bør inddrages i et samarbejde, men dialogen med Moskva skal ubetinget ske ud fra en vestlig (militær) styrkeposition. Denne tilgang har imidlertid sit spejlbillede – med modsat fortegn - blandt Ruslands politiske elite, hvorved mulighederne for en konstruktiv dialog og øget samarbejde i realiteten er meget begrænsede. I Taksø-Jensens rapport er grundholdningen således, at det vindue, der blev åbnet ved Den Kolde Krigs afslutning til gensidigt, gavnligt økonomisk og politisk samarbejde mellem Vesten og Rusland, nu er lukket.

Relationerne mellem Rusland og store dele af Danmarks partnere i NATO og EU er således i en kritisk tilstand, hvor parterne de seneste år har spillet sig selv op i hver sit ringhjørne. Denne udvikling besværliggør mulighederne for fredelige og politiske løsninger på deres uoverensstemmelser. Resultatet er en situation, hvor sanktioner, militær oprustning og dæmoniserende retorik stimulerer en gensidig politisk fjendtliggørelse.

RIKO stiller derfor spørgsmålet: skal man acceptere præmissen om, at vinduet til dialog og samarbejde med Rusland er lukket? Og i så fald, bør man så ikke forsøge at åbne det igen?

I nærværende rapport vil RIKO adressere den eksisterende konflikt med henblik på at stimulere en mere nuanceret politisk debat og dermed fremme konstruktive relationer mellem Rusland og Danmark samt vores partnere og undgå et unødvendigt våbenkapløb.

GDE Error: Requested URL is invalid

Jens Jørgen Nielsens slides fra mødet:

POLITISK ORIENTERING den 26. oktober 2016: Obamas eftermæle er død, ødelæggelse og økonomisk ruin

Med formand Tom Gillesberg.

N.B.: Pga. en teknisk fejl er der ingen video denne gang.

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 11. oktober 2016: Det er 5 minutter over

midnat:

Glass/Steagall – eller kaos!
(Se også 2. del)

2. del: